

La Veu dels Lluïsos

Núm. 111 - març 2014

FOTOGRAFIA: JOAN ESTEVE

MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA

Membre de la Coordinadora d'Entitats, del Fòrum Cultural
del Districte Horta-Guinardó i de la Federació d'Ateneus de Barcelona

LLUÏSOS D'HORTA

Carrer de Feliu i Codina, 7 i 9

08031 BARCELONA

info@lluïsohorta.cat

www.lluïsohorta.cat

SUMARI:

La Junta informa	2
Necrològiques	3
Vida de les Seccions	5
Entrevista	14
Una mica de tot	16
Raconet infantil	23
Tal dia com avui	25
Aquest món tan nostre	26
Galeria fotogràfica	28

CONSELL DE REDACCIÓ:

Antoni F. Araujo

Dora Serra i Espada

(Coordinació)

Pere Solé i Serra

(Correcció)

Salvador Casals i Gausachs

(Maquetació)

Han col·laborat en aquest número:

Anna Andrade

Anna Bartra

Carme Oliba

Dora Serra i Espada

Elvira-Clara Cirera i Bonet

Ferran Homar

Joan Esteve

Josep Magrans i Breu

Josep Urdeix

Juli Ramón Martínez Gabriel

Júlia Asín

Maria Franquesa

Meda Aguilar

Miquel Àngel Aguilar

Núria Martínez Donaire

La Junta Informa:

Benvolguts socis,
Comença un nou any!
Un any ple d'esperances i
il·lusions mirant cap al futur!

El de casa nostra, el del país...

*Un any que promet ser complicat, com
tants d'altres de la nostra història !*

*Ara però ens cal seguir ser valents, se-
guir treballant per tal d'aconseguir tot allò
que ens vulguem proposar.*

*I nosaltres als Lluïsos treballa-
rem...volem ser una entitat viva, oberta,
dinàmica. Com cada any ja s'estan prepa-
rant un munt de projectes molts d'ells ja
mig en marxa d'altres ja fets i d'altres per
començar... tots ells plens d'entusiasme!*

*Com a junta enfilem l'últim any del nos-
tre mandat i volem deixar consolidat tot
allò que al llarg de forces anys hem anat
creant.*

*Ens fa molta il·lusió començar el que
sembla que serà ja l'última fase d'obres per
tenir la Llicència d'activitats. Però aquí no
acabarem les reformes ja que tenim un
projecte més ambiciós i volem ascensor i
volem calefacció i aire condicionat, volem
sales que ens permetin fer les activitats
més còmodament... i un munt de coses
més.*

*Per tant, encetem l'any amb coratge i
valentia i ENDAVANT!!!*

**Monsenyor
Pere Tena i Garriga
(1928/2014)**

El senyor bisbe Pere Tena estava personalment molt vinculat a la nostra Parròquia de Sant Joan d'Horta. De fet a la nostra Parròquia va exercir la seva primera missió pastoral que li fou encomanada.

Va venir aquí per ajudar el seu germà mossèn Francesc, que n'era el Vicari. Però no era estrany que ell també hi visqués perquè el senyor Rector, mossèn Pere Simó estava delicadament malalt i no podia atendre la Parròquia com calia. Mossèn Pere va venir a Horta quan estava acabant els seus estudis a Roma per obtenir el grau de Doctor en Teologia. Això ho va aconseguir amb un estudi sobre la paraula EKKLESIA, un estudi molt citat i comentat posteriorment pels especialistes en teologia.

A Horta, com a vicari, va fer de tot (s'entén com a bon capellà) com els pertoca de fet a tots els vicaris. De manera particular va atendre els joves i els infants, amb alguns d'aquella època ha mantingut relacions personals al llarg de la vida. Amb tot no va estar massa anys entre nosaltres perquè ben aviat se li va encomanar de fer de Professor del Seminari i a aquest treball calia que li prestés una atenció preferent.

El treball de docència eclesiàstica (sobretot en el camp dels sacraments i de la litúrgia) hi emprà bona part de la seva vida. No obstant això encara li quedà temps per fundar el Centre de Pastoral Litúrgica de Badalona, per escriure nombrosos articles, per treballar en diverses comissions, tan diocesanes com nacionals, i per exercir com a sot secretari de la Congregació Romana sobre la litúrgia i els sacraments.

Acabada la seva estada a Roma com a col·laborador del ministeri petri va tornar a Barcelona per rebre l'ordenació episcopal i fer de Bisbe Auxiliar del de Barcelona. L'ordenació va tenir lloc a la Catedral de Barcelona el 5/9/1993.

D'aquella data ençà són moltes les vegades que havia vingut a la nostra Parròquia com a Bisbe, ja que tenia encomanada aquesta zona de Sant Joan d'Horta.

Potser en aquesta nota escrita precipitadament, pocs dies després de la seva mort, el passat dia 10 de febrer (nota que cal que sigui breu) no hi hem d'afegir res més.

Sí, però, que vull que quedi constància de les paraules que va dir en cloure la Missa en què s'acomiadà de nosaltres com a Vicari. Manllevant unes paraules de Sant Pius X quan s'acomiadà dels seus feligresos de Salzano per anar a la Cúria i el Seminari de Treviso, va dir com adéu-siau: Pregueu per mi, perquè us he estimat. Potser nosaltres ho hem fet. Ell, segur que ho ha fet per nosaltres.

Josep Urdeix

NECROLÒGIQUES

Armand Calafell i Jorquera

El malalt imaginari

La Ventafocs

L'Armand, dirigint

Sant Joan de La Passió

Comencem l'any acomiadant un gran amic, l'Armand. Ha fet l'últim alè aquesta nit transcendent de canvi de número en el nostre calendari. Setanta anys i ja ens deixes, Armand! Aquesta cruel malaltia que se'ns emporta tants amics, que no respecta edats ni sexes! Tenies tantes coses per fer encara! La teva dèria teatral ha unit centenars de persones. Vas començar als Lluïsos, quan? Als tres anys? O abans? Com a actor t'ubico al meu costat l'any 1951, tu amb set anyets, el meu patge, jo la Ventafocs. Vas ser fill meu mantes vegades, amb drames i amb comèdies. L'Elvira Cirera et recorda al pati del Local, vestit de capellà i fent un sermó que feia petar de riure tots els oients. Sabies fer riure i fer plorar. Eres un nano excel·lent! Vas anar creixent i convertint-te en un gran director (aquella Anna Sullivan famosa!) i vas trepitjar nous escenaris i vas acabar essent el director de masses per excel·lència en les obres anuals de la Coordinadora d'Entitats. Avui, primer de gener del 2014 omplim la gran sala funerària del Tanatori d'Horta per dir-te adéu. Adéu, estimat amic. Prepara'ns un gran espectacle en el Teatre Celestial!

Fem un llistat incomplet d'obres dirigides per l'Armand amb el Grup juvenil dels Lluïsos:

La torre i el galliner
El port de les boires
El anticuario
Berlin, plaça Alter
Terra baixa
L'hostal de la Glòria
Un enemigo del pueblo
Els Pastorets

i més...

Dora Serra

Teatre Infantil

Plomes, banyetes i pastorets

La Cecília ens ha tornat a preparar una nova versió d'aquesta divertida comèdia natalenca. Aquest cop l'arcàngel Sant Miquel està revolucionat, doncs vol tenir-ho tot enllestit pel gran esdeveniment i des de l'infern fan tot el possible perquè això no sigui així i el mal triomfi, mentre els pastorets es pregunten cap a on va una estrella que es mou al firmament.

Aquest any a més a més hem tingut una sorpresa i és que el dissabte vàrem poder escoltar en directe "l'Ave Maria" cantat per la soprano Bet Rovira.

Aquesta funció a més de fer gaudir grans i petits, també té una altra funció: ajuntar els diversos grups infantils i d'iniciació, donant cohesió a tota l'escola de teatre, és igual de quin grup sigui; tots estan al mateix nivell. Hem d'agrair a la Cecília aquesta tasca de coordinació.

Anna Bartra

14 i 15 de desembre 2013, actuació del Grup Teatral Infantil que se'n va sortir molt bé i ens van fer passar una agradable vetllada. Aquesta obra tracta d'un grup d'Angelets que, amb la companyia de l'Arcàngel Sant Miquel, es prepararen per ser presents en el gran esdeveniment que s'apropa. Per altra banda, Satanàs i tots els dimoniets miren de fer fracassar l'acte celestial. Bonic moment musical al principi amb els Arcàngels i la Verge Maria. Bona l'escena de Josep i Maria buscant posada. Bé el diàleg dels pastors al bosc. Bona la labor tècnica de llums i de so. Magnífica la direcció de Cecília Font, que cada cop se supera en les seves intervencions. Felicitats a tothom i SOM-HI!

Ricard Terrades i Mut

FOTOGRAFIES: MIQUEL ÀNGEL AGUILAR

VIDA DE LES SECCIONS

**GRUP
DELS DIMARTS**

El conte de Nadal del segle XXI

Com cada any després del tió tenim una representació a càrrec del grup de teatre infantil dels dimarts 1 amb la col·laboració d'un jove del grup juvenil. Aquest cop la Núria Martínez ens ha tornat a variar el conte i ha presentat *El conte de Nadal del segle XXI*, donant-li un gir. El senyor Scrooge continua sent l'avar, antipàtic capaç de robar a la seva família, però és Nadal i ja se sap que pot passar de tot, i el nostre senyor Scrooge va rebre una visita que va posar la seva ànima a prova. Aquí és on ens introdueix una mare Noel i els dimonis i àngels que es barallen per aconseguir aquesta ànima.

La posada en escena senzilla i significativa: la taula de Nadal, no calia més per ambientar-nos en les dates. La interpretació cada cop més reeixida dels actors que es nota que se senten més tranquils dalt de l'escenari. En definitiva una bona preparació per les festes que ens esperaven.

Júlia Asín i Anna Bartra

FOTOGRAFIES: MEDA AGUILAR, NÚRIA MARTÍNEZ

**FOTOGRAFIES DEL BACKSTAGE
(Entre bastidors)**

**Petit homenatge a tots els que treballen
darrere les cortines...**

Teatre Musical

A la nostra casa tenim un problema molt gran.....i es que aquests joves trepitgen amb una força tant bèstia, que fan tremolar tots els ciments dels Lluïsos!! Realment impressionant la tasca i l'esforç de tots els artistes per cantar en directe i alhora, interpretar tots els sentiments que es veien involucrats en aquesta obra plena de reveldia i de lluita per aconseguir trobar-se a un mateix. Va ser una obra plena de matisos, on l'interpretació de cada personatge et feia situar-lo en un context determinat de la seva vida ja només iniciar l'obra.

Els decorats van ser un punt important per la posada en escena. Felicitats a totes les persones responsables de fer-ho, ja que van ser un detall impactant per l'espectador i alhora molt impressionat per veure a tots els personatges junts en escena cantant tant a dalt dels pisos com a baix. Però al mateix temps, cal dir, que la situació d'algunes escenes més enllà de la cortina americana, feia que la veu d'alguns personatges quedés llunyana, i no se'ls sentís, i això feia que el fil de l'obra es perdés durant uns instants.

Finalment, cal donar-li les meves grans felicitacions a la directora Paula Casanovas, per la feina realitzada en tots els mesos. Ha estat un treball realment laboriós i una lluita constant, ja que dirigir aquest grup no és gens fàcil, però la més sincera enhorabona perquè el resultat ha estat realment espectacular!! Felicitats a tots els actors i actrius d'aquest grup, i seguiu lluitant per la posada en escena d'obres tan espectaculars, perquè cada any ens deixeu més amb la boca oberta.

FELICITATS A TOTS I TOTES!!!

Núria Martínez Donaire

Música: Manu Guix
Text: Manu Guix i Àlex Mañas

FOTOGRAFIA: JOAN ESTEVE

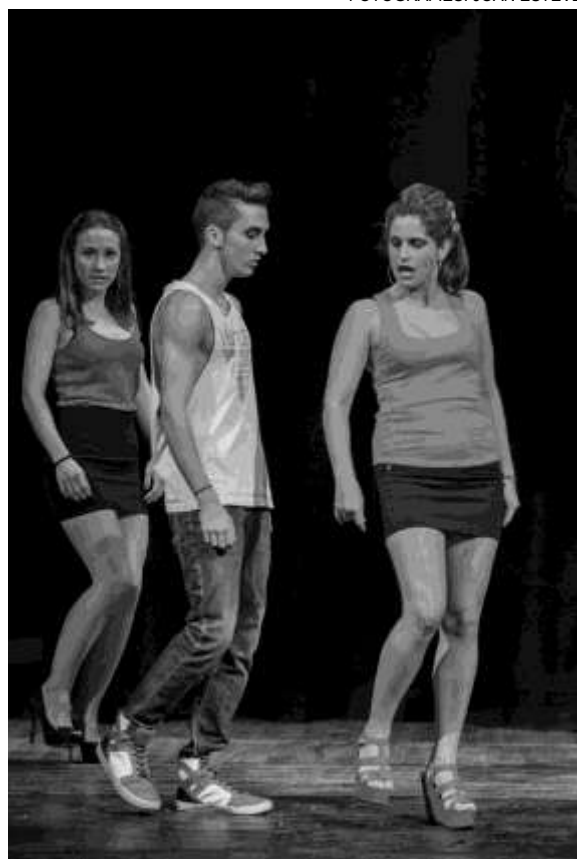
VIDA DE LES SECCIONS

Els dies 23, 24, 30 de novembre i 1 de desembre del 2013 hem tingut la representació d'aquest musical **QUÈ**, dirigit per Paula Casanovas i Irene Hernández, i representat per un extens grup de juvenils i infantils. L'enhorabona! M'ha agradat molt la posada en escena; magnífica! El so excel·lent (tenim un tècnic, en Lluís Vilarrasa, que val un imperi!) Els cants: cadascú té la veu que Déu li ha donat en néixer i cal treballar-la tota la vida; hi ha veus molt boniques que estant aprenent força i ens agrada escoltar-los. Prosperen d'una actuació a la següent. La dicció: cal vocalitzar més; no s'ha de córrer mai; cal graduar al màxim el to. Sou un grup excel·lent de l'escola de teatre dels Lluïços i algun dia, potser alguns sereu bons professionals. No us canseu de treballar, preneu els assajos seriosament, divertiu-vos però treballeu per la vostra formació. El públic us aplaudeix i confia en vosaltres.

Dora Serra

FOTOGRAFIES: JOAN ESTEVE

Nota:

(Lamentem haver extraviat les cròniques d'en Ricard Terradas que haurien d'haver sortit en el butlletí número 110. Aquí teniu els darrers escrits que ens ha fet arribar. Tant de bo tinguéssim més col·laboradors tan puntuals com en Ricard; el Butlletí s'enriquiria amb més "escriptors" i crítics!)

23,24 novembre i 1 desembre del 2013: un musical interpretat magníficament pel Grup de Teatre Juvenil. Aquesta obra tracta de l'experiència viscuda per un grup de joves menors d'edat, en un internat, pendents de la justícia per diverses causes obertes. Dos tutors són responsables del comportament i actitud del grup. Els personatges miren de vèncer les seves pors i intenten retrobar l'amor, l'amistat i la llibertat, cosa que finalment aconsegueixen.

Els números musicals tant de cant com de ball van ser magníficament coordinats i molt ben interpretats. Simpàtic el grup de nens. Magnífica la direcció de Paula Casanovas i Irene Hernández. Bona labor tècnica dirigida per Lluís Vilarrasa, els llums a càrrec de David Basco i Ricard Llorens, perfectes. Felicitats a tots. Esperem gaudir d'un pròxim nou musical.

Endavant Grup de Teatre Juvenil!

Ricard Terrades i Mut

FOTOGRAFIES: JOAN ESTEVE

VIDA DE LES SECCIONS

Teatre

21 tarda i 22 matí i tarda. Desembre 2013. Els Pastores ens evocuen el Nadal, una data simbòlica que ens porta pensaments contradictoris: joia del retrobament familiar i tristesa i enyorança de persones desaparegudes i situacions viscudes al llarg dels anys.

Els PASTORETS dels Lluïsos, (que s'han de repartir entre Pastorets petits i Pastorets grans perquè som tanta colla que ja no hi cabem a l'escenari, tot i que tenim un espai ben gran) m'entendreixen cada any; tinc acumulada una garba molt feixuga de records. N'he fet una llista amb l'ajuda de les germanes Solé: Carme i Roser, i de l'amic Josep Magrans, el més veterà del nostre escenari:

Satanàs, en Xavi Sala, l'home de veu potent que espanta les criatures, m'emmiralla persones desaparegudes, mítiques ja: Lau Ferrés, Cisquet Vendrell, Joan Bonany, Ferran Bayés, Joan Martínez, Ferran Toboso, Francesc Espluga.

Isabeló, la Xènia Esteve, la més joveneta. Penso en la Núria Perelló, tan dolça, la Lel Coma, la Cecília Font, la Núria Comas.

Belluguet i Bieló, Laura Canales i Clara Solé. Quan pensem ben enrere, els veterans, quan encara es deien **Lluquet i Rovelló, Jonàs i Mataties o Bato i Borrego** (en la versió castellana del Bato tenim: Bartomeu Homar, P. Solé, J. Magrans; en Borrego: Gaspar Campmany, Ferran Solé, Daniel Rovira). En les versions catalanes de Pastorets o en L'estel de Natzaret veiem en la parella Pere Solé (o Joan Solanes o Ramon Ribó), i Paco Toboso; en Pere, sempre de Rovelló va tenir de parella, **de Lluquet**, al Josep Magrans, en Ferran Bayés, en Jordi Dordal. Ja els nous **Rovelló i Lluquet**, podem comptabilitzar: Cesc Espluga, Manel Bartomeus; Armand Calafell, Pep Vallhonestà; Manel Homar, Miquel Llunell, Quim Toboso; més cap al present: Marta Fernández, Montse Emperador; Marta Fernández i Paula Casanovas.

Així aniria desgranant tots els papers de l'obra, el Naïm, en Jonàs, en Mataties, interpretats per estimades persones, amigues per sempre. I la direcció? Després d'en Cisquet Vendrell, en Paco Toboso, Josep Magrans, Jordi Dordal, Cesc Espluga, Armand Calafell; fins arribar a la Teresa Campmany, que després d'uns anys de letargia tot ho desvetlla, tothom s'illusiona i ELS PASTORETS (Dimonis i Pastorets) agafen una embranzida que no hi ha qui els deturi! I la Teresa passa la torxa a una altra Solé (aquesta nissaga Solé que per tot es fica) i la Núria s'estrena com a directora de masses i se'n surt força bé.

M'heu fet plorar d'enyorança i de satisfacció. Felicitats per a tothom. Bon Nadal!

Dora Serra

21 tarda i 22 matí i tarda: els Pastorets tradicionals, una amalgama de diversos autors tradicionals i novells. Bones les escenes de Dimonis i Pecats Capitals actuant per la sala, com els dos Pastors que s'escapen de l'Infern per no caure a les Calderes d'en Pere Botero i hi ha gran guirigall per la sala. Bonic el moment de l'adoració dels pastors petits desfilant també pel pati de butaques. Com cada any, el personatge de Satanàs va ser molt ben interpretat per en Xavi Sala, que els simpàtics rabadans Belluguet i Bieló (Laura Canales i Clara Solé) volen fer-lo quedar malament. Bonic el moment musical de les pastores dansaires, com els cants dels dos rabadans amb "se'ns ha morts l'ase" i "el conte de la Bruixa". Bona labor tècnica tant5 de llum com de so i estupenda la direcció de la Núria Solé que esperem segueix en aquesta tasca. Felicitats a tots i ENDAVANT AMICS!

Excursionisme

Aquest curs per falta d'assistència no s'han pogut fer les excursions previstes de l'octubre i el novembre. La que sí s'ha fet és la calçotada del mes de febrer amb una visita al monestir de Poblet on vam estar acompanyats per un monjo d'aquella comunitat que d'una manera molt amena ens va explicar els diferents racons del monestir. Després vam anar a Salomó on en un restaurant d'aquesta localitat ens van servir uns bons calçots acompanyats d'unes bones viandes. Esperem que la pròxima excursió sigui tan profitosa com aquesta.

Aquest mes de febrer es fa l'estada al balneari de Cestona amb moltes excursions pel País Basc. Ja és el vuitè any que hi assistim i encara que no ens curi l'artrosi ens ho passem molt bé.

Per a finals de maig està previst fer un viatge amb vaixell pels fiords de Noruega.

FOTOGRAFIA: CARMEL OLIBA

Maria Franquesa

Manualitats

Els Lluïsos ofereixen un bon ventall de tallers de manualitats: els dilluns, ganxet, els dimarts, arts aplicades, o sia pintura sobre tela, estany repujat, vidre ratllat, etc. També els dimarts es fan quadres de sorra de colors i Ceràmica russa. Els dimecres, costura, labors, punt de creu, brodats aplicació de roba... Els dijous, puntes de coixí i frivolité i gairebé cada dia hi ha taller de pintura a l'oli. O sia que n'hi ha per triar i remenar. Tot això és possible gràcies a unes persones que de manera desinteressada dediquen el seu temps a ensenyar als altres. Un punt molt interessant és que es fan amistosats i és una manera molt agradable de passar la tarda en un ambient molt cordial.

Maria Franquesa

VIDA DE LES SECCIONS

Tennis de Taula

Aquest mes de març, estem en plena competició, en totes les categories.

Així, el nostre equip de Segona Nacional Estatal, com a màxim representant de l'entitat, i un cop realitzat el doble desplaçament a Zaragoza, es troba classificat en una còmode posició que ens fa pensar que podrem mantenir aquesta categoria, i complir amb l'objectiu fixat a l'inici de la temporada.

Tres són els nostres equips participants a la categoria de Veterans. El de primera categoria, tot i que està disputant la fase de descens es troba situat en la primera posició d'aquest grup, i per tant amb totes les opcions per continuar en aquesta categoria.

L'equip de segona està disputant la fase d'ascens i es troba situat en una tercera posició. Pel que fa a l'equip de tercera, també es troba en una còmode posició i lluita per veure com queda a la taula classificatòria del seu grup.

Els equips de veterans també participaran en els campionats d'Espanya de Veterans 2014 que es disputaran a Oropesa del Mar de l'1 al 4 de maig.

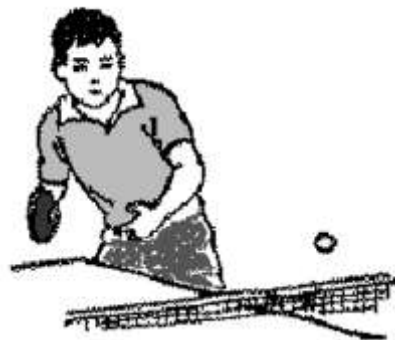
Com a novetat d'aquest any hem aconseguit formar un nou equip a la categoria de tercera provincial format per una colla de nous jugadors, que tot i que feia algun temps que entrenaven, no havien donat el pas a formar un equip per competir. Tot i ser nous, es defensen prou bé i acabaran la temporada entre la 4^a o 5ª posició molt meritòria tenint en compte que és el seu primer any de competició.

A més, aquest grup, amb altres jugadors del nostre club, participen en un torneig al marge de la federació que s'organitzà a Sant Andreu, amb la participació del C.C. Sant Andreu, C. N. Sant Andreu, A.Congres, i Lluïsos d'Horta, on alguns divendres de l'any competeixen en aquest torneig amb uns magnífics resultats.

D'aquesta manera el jugador, Francesc Gomis es va proclamar campió en el torneig del C. N. Sant Andreu, i Carles Sala va guanyar el torneig de festa major de Sant Andreu, tots dos jugadors dels Lluïsos d'Horta, i companys d'equip.

Pel que fa als pre-benjamins i benjamins continuen participant en el circuit promeses que organitza la Federació Catalana. Encara falten diverses jornades per disputar, i ja s'ha jugat a Calella, Igualada i Reina Elisenda. Es mirarà també de participar en el campionat de Catalunya benjamins, però encara no té una seu assignada.

I no oblidem l'escola de Tennis de Taula, que cada dilluns i dimarts omple la sala de nens que volen aprendre a jugar. Si voleu venir... ja ho sabeu...

Josep Magrans i Breu
Vocal Tennis Taula

Vols Jugar a Tennis de Taula????
Vine a l'escola dels Lluïsos d'Horta
Dilluns i Dimarts de 17,30 H a 19 H
Telèfon 646314448
lluisoshortatt@lluïsoshorta.cat

Vespres de Jazz

VI Temporada de Vespres de Jazz

Avança la temporada de Vespres de Jazz i seguim acumulant nous concerts en el nostre historial.

El passat 16 de novembre ens visità novament Chino, amb el seu grup **Chino & The Big Bet** un dels protagonistes de l'escena de blues i Swing de Barcelona, amb la banda The Big Bet, Blues, swing, jazz manouche. Presentació del nou disc. Fou un concert brillant i rotund.

El 14 de Desembre fou el torn de **Geni Barry Quartet**, considerat com el millor vibrafonista de jazz a Espanya. Un plaer veure tocar al Geni, amb un concert poc habitual en el nostre local, i amb la personalitat plena d'aquest artista.

El 18 de gener vam tenir la companyia de dos presos fugats del centre penitenciari de Illinois, el duo **The Blues Prisoner** un concert amb la força del blues i amb la sensació que en qualsevol moment podia aparèixer la policia i aturar l'actuació. Per sort nostra el concert es va poder acabar sense interrupcions. Blues, blues!!!

El 15 de febrer vam retornar al jazz més clàssic de la mà de **Marian Barahona Quarter**. Al mateix dia vam poder gaudir d'una exposició de dibuixos d'un dels integrants d'aquest grup. El Pep Rius, contrabaxista i dibuixant. A la sala de tennis taula es van poder veure 18 dibuixos de l'artista que el públic podia adquirir.

El 15 de febrer va ser el torn del grup **Stuff_barcelona gang** amb dos membres de La Locomotora Negra.

Josep Magrans

FOTOGRAFIES: JOAQUIM TERRADES

ENTREVISTA

Benet Moreno de la Hoz
Soci núm. 73

Dora = Sempre li hem dit Benito i ara, cada vegada hi ha més gent que l'anomena Benet. Tot i que parla molt bé el català, en Benet té arrels andaluses. Els seus pares (i ell també) van néixer a Porcuna, província de Jaen. Fa cinquanta anys que van venir cap a Barcelona i es van instal·lar a Horta on tenien ja uns familiars i aquí segueixen. En Benet és fill únic i es va adaptar a la vida del barri, va anar a escola i va tenir la sort de descobrir els Lluïsos on hi ha passat les millors hores de la seva vida. (ja en parlarem més endavant)

Benet= El meu pare es va espavilar a treballar: va començar en el ram de la construcció fins que va poder entrar als tallers de la fàbrica de Mercedes Benz, al barri del Bon Pastor de Sant Andreu, al costat del que avui és el gran centre comercial de La Maquinista, que en aquells anys era una més de les grans fàbriques que hi havia en aquell sector.

Dora = I ben segur que el pare va aconseguir que tu també entressis a treballar al seu costat.

Benet= Jo tenia quinze anys quan vaig començar a treballar a l'empresa que en aquell moment es deia Cispalsa. Vaig començar com a aprenent i vaig anar pujant de categoria fins a tècnic de recanvi de cotxes Mercedes Benz.

Dora= Però venen mals temps i et jubilen...

Benet= Amb tan sols 55 anys em donen la prejubilació. Això m'ha permès dedicar-me al tennis taula amb més temps que molts dels meus companys.

Dora= Ara arribem als Lluïsos! Anem a pams: quan descobreixes els Lluïsos?

Benet= Als deu anys ja venia per aquesta casa i m'interessava pels jocs de taula, pel cinema... Va ser als 12 anys que "m'enganxo" al tennis taula, gràcies al senyor Jordi Toboso que ens feia d'entrenador i ens portava a jugar per diferents llocs: a les llars Mundet, al Foment Hortenc, al Casal de Sant Antoni de Pàdua... érem una bona colla. Mira, tinc una foto (no massa bona) dels jugadors de l'any 1973/74

Reproducció d'una fotografia antiga

Campionat Ciutat de Barcelona al Pavelló de la Vall d'Hebron

Com que érem constants en el joc, entràrem a formar part de la Federació OAR i posteriorment de la Federació Barcelonense, de la qual encara en formo part. El fet de ser federats comporta entrenaments setmanals, partits oficials, també setmanals, campionats de Catalunya i d'Espanya.

Dora= Em sembla que també has estat de la junta directiva dels Lluïsos...

Benet= L'any 1985 quan en Forn era president, entrem a format part de la Junta en Josep Maria Miró com a secretari i jo com a vicesecretari. Va ser el moment que es va canviar l'aspecte de la sala de tennis taula.

Dora= ...la columna!

Benet= Es va canviar la columna central per una biga transversal. Quin tip de picar la famosa columna de ciment armat, per abatrela!

Dora= Actualment teniu jugadors suficients per competir amb equips diversos?

Benet= Dels anys vuitanta en endavant els equips funcionen. L'espai de la sala és bo i s'adapta a les mides que demana la Federació. No tenim gaire públic però estem molt reconeguts en el món del tennis taula. Hem tingut jugadors molt bons que han arribat a les primeres categories, com en Felipe Oliveras, en Florenci Grau i en Jaume Miró. També tenim àrbitres internacionals, el de més renom, en Josep Maria Miró que ha arbitrat campionats mundials i jocs olímpics.

Dora= En Benet també és àrbitre internacional en campionats europeus com el d'Alemanya, en els Jocs Paralímpics de Barcelona, l'any 1992 i, com a voluntari, en els Olímpics d'aquell famós any.

Benet= Els Paralímpics van ser una experiència molt gratificant! Veure aquelles persones amb deficiències lluitant "contra viento i marea", era magnífic! Actualment jugo en la lliga de Veterans de la Federació Barcelonesa. La temporada 2012/2013 vaig col·laborar

en la Federació com a president del Comitè de Disciplina Esportiva.

Dora= I també portes l'escola de Tennis Taula dels Lluïsos.

Benet= Tenim 15 nois i una noia. Entrenem cada dilluns i dimarts de 17'30 a 19h

Set nois de l'escola estan competint dues vegades al mes en la Lliga del Circuit Promeses de la Barcelonesa.

Dora= Hi ha més equips?

Benet= Hi ha els que juguen a Segona Nacional i els de 3a Provincial (Barcelonesa)

Dora= Apart del tennis taula, quines són les teves activitats?

Benet= A més a més de portar la comptabilitat de la Secció, em podeu trobar com a tramoista o "chico para todo". On puc ajudar corporalment em podeu trobar. Un cop de mà sempre va bé.

Dora= I tant que va bé! Si aquesta Casa rutlla és perquè hi ha molts Voluntaris i Voluntàries! Vols dir alguna cosa als joves que corren pels Lluïsos?

Benet= Desitjo que els joves s'impliquin més en els moviments socials, que col·laborin amb serietat i constància, que deixin la TV i els Vídeo jocs i participin de la vida social, en qualsevol activitat, teatre, dansa, fotografia, pintura, tennis taula o jocs de saló. Als socis grans els demano que doneu suport a la joventut, deixeu també la TV i feu més trobades amb la gent de la casa, barregeu-vos grans i joves. És essencial perquè els Lluïsos segueixin rutllant durant 150 anys més.

Dora= Gràcies Benet pel teu exemple d'activista i animador de masses!

Dora Serra

Equips d'àrbitres europeus en el Campionat de Karlsruhe (Alemanya 1997)

Un libre amb història

Crist, misteri, Josep Urdeix. Il·lustracions per a aquesta edició: Carme Solé, Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, Lluïsos d'Horta, Barcelona 2013.

Tot i que editat de fa ben poc, cal dir que aquest llibre té la seva història. És un llibre escrit fa cinquanta anys (per dir-ho amb números rodons) però que fins ara no havia tingut l'honor d'una edició de debò.

El text d'aquest llibre va ser escrit com a alternativa a les representacions que es feien als Lluïsos de *La Passió*, tal com es feien (i es fan) en diverses poblacions catalanes. La feina que comportaven aquestes representacions i el grau de col·laboració personal que demanaven va fer inviable el continuar-les fent. Va saber greu, però era així.

Davant d'aquesta situació, una secció de l'entitat, anomenada *Àgora*, responent a la iniciativa de Josep Montanyès, que em va plantejar la idea, va presentar la possibilitat d'unes representacions alternatives, que a més a més responguessin al que en aquell moment es demanava de les representacions de *La Passió*.

És sobre aquest suggeriment que es va treballar, un cop se'm va haver encomanat la responsabilitat del text.

El text comporta una base absolutament bíblica, amb fragments tant de l'Antic com del Nou Testament, per tal de situar la passió de Crist en el marc global de la història de la salvació i no com un fet aïllat al terme de la vida de Crist. Al costat dels textos bíblics hi ha els que vaig escriure personalment i que en l'edició del llibre porten la referència d'*Intervenció del cor*. Aquesta manera de dir, volia ser un paral·lel dels cors de les tragèdies gregues i que, pel seu mitjà els textos bíblics eren contemplats i comentats com una resposta personal.

El resultat és el que teniu en aquest llibre, que s'ha editat sense canviar res del que es va fer servir inicialment. Ens ha semblat que continuaven essent prou vàlids. Al llibre, s'ha afegit unes il·lustracions de la Carme Solé, que volen ser expressió dels sentiments dels actors a l'hora de dir-los.

L'edició vol ser, també, un homenatge als qui van participar a l'aventura d'estrenar *Crist, Misteri* l'any 1965. Una vegada més, des d'aquí, els diem: Gràcies.

Josep Urdeix

FOTOGRAFIES: JOSEP MAGRANS BREU

Òpera de cine

Estrenem nova activitat als Lluïsos: **Òpera de cine**. Es tracta de projectar a la pantalla gran la gravació d'una òpera en format blue-ray. La idea és apropar l'òpera a tothom, i donar l'oportunitat d'admirar aquest tipus de música amb una qualitat d'imatge i so molt bona. També es dona un díptic on s'explica l'argument i se situa l'autor, el muntatge, etc. El preu és de 3€ (4 per als no socis) i amb l'entrada teniu una consumició.

L'estrena de l'activitat es va fer el 9 de novembre, amb una obra de G. Rossini **El barber de Sevilla**, representada al *Teatre Real* de Madrid el 2005 i dirigida per G. Gelmetti. Amb un muntatge en blanc i negre que de mica en mica va apareixent el color, donant importància i recolzant l'argumentació de l'obra. L'escenografia amb molt dinamisme està dirigida per Emilio Sagi. A més a més els protagonistes eren la Maria Bayo i Juan Diego Florez.

L'altra projecció la vàrem fer el 25 de gener, aquest cop amb una òpera de Mozart **La flauta màgica**, concretament l'estrenada al *Teatro alla Scala* de Milà el 2012. El director Roland Boer. El director artístic és William Kentridge, i la veritat és que la posada en escena és molt original, amb dibuixos espectaculars que emfatitzen la part màgica de l'obra.

La propera projecció es farà el 22 de febrer amb una obra de Donizetti. **L'elisir d'amore**. Una obra plena d'amor, alegre i divertida.

Tot i que la majoria d'òperes són drames, hem decidit començar per les anomenades

òperes bufes, que en cap cas vol dir que siguin òperes de segona fila ni molt menys, la música i cant d'aquestes òperes estan a la mateixa alçada que les dramàtiques, però la seva temàtica és alegre, de totes maneres no patiu que tindrem de tot.

La Traviata de Giuseppe Verdi és la propera òpera que projectarem el 22 de maig. Aquest cop és una obra dramàtica, en tres actes. Està basada en la novel·la d'Alejandro Dumas (fill) *La dama de les Camèlies*. Un resum de l'argument és: Violeta és una cortesana famosa a París que ho abandona tot per anar amb l'amor de la seva vida, Alfredo. Però la germana d'aquest no es podrà casar si Alfredo viu amb Violeta (convencions de l'època). Així que el pare d'Alfredo, el senyor Germont, demana a Violeta que l'abandoni. Al final Violeta malalta de tuberculosi rep la visita d'Alfredo (que s'assabenta de la pressió del seu pare) i del senyor Germont, que reconeix el seu error, però Violeta mor.

La projecció que farem correspon a la representació que es va fer al teatre *alla Scala* de Milà el 2007.

Anna Bartra

UNA MICA DE TOT

Allò que el vent s'endugué

Agraixo sincerament a aquesta Entitat que hagi tingut la gentilesa de projectar aquesta mítica pel·lícula amb motiu de commemorar, el passat 5 de novembre del 2013, el centenari del naixement de la protagonista, Vivien Leigh.

Presidia un lateral de l'escenari un pòster a escala natural, de l'estrella i un centre de vairades flors.

Vaig tenir la fortuna de conèixer personalment aquesta genial actriu l'any 1965 a la que vaig visitar en dues ocasions i vam mantenir una relació de bona amistat fins que *el vent se l'endugué* l'any 1967 quan tan sols tenia 53 anys.

En l'anterior número d'aquesta revista no es va mencionar tal esdeveniment, circumstància que lamento profundament ja que sempre he manifestat gran fervor per aquesta Casa. Des de petita que assistia, juntament amb els meus familiars, a aquelles inoblidables tardes de cinema o de comèdia interpretades per magnífics actors i actrius als quals considero autèntics professionals de l'art de Talia.

En la Vanguardia del 3/11/2013 s'anuncià la projecció d'aquesta pel·lícula als Lluïsos d'Horta en homenatge a Vivien Leigh i el centenari del seu naixement. Des d'aquestes pàgines agraixo de tot cor el detall de la publicació.

En una de les trobades amb l'actriu em va dir que no coneixia Barcelona i que tenia moltes ganes de visitar la nostra ciutat, però, malauradament la seva malaltia i prematura mort va fer impossible aquesta visita.

Estic segura que des del més enllà s'haurà sentit ufana i agraïda que, després de tants anys hi hagi persones que la segueixen recordant i admirant.

Elvira-Clara Cirera i Bonet

El conte del soci

La iaia

Aquell dia semblava que la iaia era prou lúcida... però em costava creure que fos la protagonista de la història que em va explicar:

Feia un mes que havia renyit amb el meu promès i no tenia ganes d'iniciar una altra relació, però va aparèixer aquella persona en la meua vida... No dormia, ni menjava, ni podia deixar de pensar en ell, el temps al seu costat corria d'una manera indòmita i en canvi, quan no estàvem junts, les hores es feien interminables. Sabia que no podia aspirar a res més però... no sé com explicar-t'ho... això no m'amoïnava. Intuïa que aquella relació era com un viatge de plaer, un aprenentatge, un parèntesi a la meua vida. Simplement la vivia, la gaudia i prou.

Ell era un alt executiu de l'empresa on jo havia començat a treballar feia tres mesos. Trenta-dos anys, moreno, no massa alt però amb unes fortes i tornejadades cames que em tornaven boja. Jo tenia dinou anys i no cal dir que la meua joventut el tornava boig a ell.

No parlàvem del futur, ni del passat, només vivíem el present esperant un moment per escapar-nos i enredar-nos l'un amb l'altre. Parlàvem de la feina, de com ens ha-

via anat el dia i de tant en tant... una trucada de la seva dona interrompia aquell somni en el que estàvem immersos. No hi havia males cares per part meua ni sospites per part seva, per tant tot estava bé.

Aquell any vam passar moltes hores junts, vam anar a dinar i a sopar desenes de vegades. Jo em sentia una princesa, em portava a bons restaurants, l'acompanyava en alguns dels seus viatges, i pels altres empleats de l'empresa només érem bons companys.

Era divertit quan compartíem sopars d'empresa...sempre sèiem l'un davant de l'altre per jugar amb els nostres peus, davant dels nassos dels altres que reien i es divertien després d'haver pres unes copes de vi, totalment aliens al nostre secret, la qual cosa ho feia tot molt més emocionant. Després d'aquestes trobades m'acompanyava a casa amb el seu cotxe, que sempre acabava convertint-se en còmplice dels nostres sentiments.

Va arribar l'estiu i vam anar de vacances, ell amb la seva família i jo amb les meues amigues, però vam quedar dos o tres vegades perquè ens moríem de ganes de veure'ns i de tornar-nos a abraçar.

Un calorós dia d'agost em va portar a un restaurant molt singular, era d'estil rústic i hi havia una piscina en la que ens vam banyar després d'haver gaudit d'un dinar a l'aire lliure. Va ser deliciós, no podíem deixar d'acariciar-nos i de fer-nos petons...estàvem sols a l'aigua, nosaltres i la nostra atracció irrefrenable...

A finals d'aquell mateix estiu vaig conèixer el teu avi, un ésser meravellós que va omplir tots i cadascun els racons de la meua existència. Allò sí que era amor. No tenia cap dubte.

Vaig donar per finalitzada la meua història anterior, una història plena d'emocions i amb la que vaig sentir i aprendre molt. Encara que pogués no l'esborraria mai de la meua vida. Va ser una experiència que, malgrat que moralment no hagués estat accep-

UNA MICA DE TOT

table per la majoria de les persones que m'envoltaven, jo la vaig viure amb la convicció que no feia mal a ningú.

En aquella relació jo no vaig demanar res, de fet em donaven molt més del que jo hagués demanat en aquell moment. I tampoc em van demanar res, tot fluïa, tot anava passant, sense preguntes, sense condicions.

No sóc perfecta, néta estimada, i he fet coses que potser et deuen sobtar. De vegades la vida et fa triar camins difícils d'escollir i el que aparentment sembla el més fosc, potser és el que més llum t'aportarà. Hi ha ocasions que necessites un glop d'aire, de llibertat, de bogeria... i si pots fer aquest glop sense fer mal a ningú, per què no fer-lo?

Aquella tarda, quan la iaia va acabar el seu relat, em vaig quedar sense paraules, i després de rumiar-m'ho molt, vaig estripar les meves anotacions. Si ella mai no havia explicat això a ningú, qui era jo per descobrir-ho en aquelles alçades de la seva vida?

Narració de **Anna Andrade**

Dibuix de **Juli Ramon Martinez Gabriel**

Peluqueria Unisex
Eva Bilbao
Estilistas de Imagen

- estilistas de imagen
- especialistas en color
- especialistas en cambios de imagen
- depilación a la cera
- pedicura
- manicura
- maquillaje
- peluqueria unisex

HORARIO:
MIÉRTES a DIVES: de 9:30 a 12 y de 19:30 a 21 h • VIERNES: de 9:30 a 19 h • SÁBADO: de 9 a 14 h

HORAS CONCERTADAS:
C/ Martí i Alsina, 16-20 • 08031 BARCELONA ☎ **93 429 25 25**

studi GRANVIA
PSICOLOGIA

Georgina España Abad
Psicòloga
Núm. col. 17946

Infància i Adolescència
Adults
Teràpia familiar
Teràpia de parella
Psicologia forense
Neurofeedback

Gran Via de les Corts Catalanes 536 - 1r 8a
08015 Barcelona
90660801 - www.studi.granvia.com

HORUS
JOIERIA RELLOTGERIA

93 357 65 54
LISBOA 3-5
08032 BARCELONA
WWW.JOIERIAHORUS.COM

Ψ PSI Instal·lacions i serveis

(Electricitat, aigua, gas, extinció d'incendis)

Disposem dels carnets d'instal·lador autoritzat per la Generalitat de Catalunya

Leonardo Rastrilla Muñoz
Tel. 619108675
Fax 93 4278942
c/ Logronyo, 2

www.psi.cat
psi@psi.cat
08035 Barcelona

Flors Bisbal
Flors - Plantes - Jardineria

Joan Font

c/ Horta, 67 • 08032 Barcelona
93.429.07.39 - 619.545.397

ÒPERA
DE CINE

10 de maig

La Traviata

14 Mostra gastronòmica

14 Mostra Gastronòmica (16/2/2014)

Un any més els nostres socis ens han delectat amb les excel·lències de les seves respectives cuines. Bona cuina, bona presentació, bona festa de germanor! En la contraportada d'aquest butlletí podeu contemplar les fotos dels plats: bacallà, mongetes, cigrons, canelons, pastissos dolços i saltats. Peus de porc, tall rodó i un llarg etcètera. Per molts anys!

Dora Serra

UNA MICA DE TOT

Exposicions

Racó del col·leccionista

L'**Ernest Sitjà** ens exposa una col·lecció de trens portadors de cerveses. Quin goig!

Dora Serra

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

**S'ACOSTA 2016...
S'ACOSTA EL 150È
ANIVERSARI
DELS...**

El cos humà (II)

Els peus

Amb els peus podem fer moltes coses: caminar, saltar, pujar, baixar, anar amb bicicleta, xutar la pilota, ballar, patinar, esquiar, nedar, fer gimnàstica, trepitjar amb més o menys força, caminar de puntetes, a poc a poc, a corre-cuita, girar-nos, estar de peu dret o dempeus, a peus junts, seguir el ritme amb els peus, caminar a peu coix.

Quan caminem dintre l'aigua i deixem de torcar el fons, diem que **perdem peu**. Si mirem algú de dalt a baix diem que l'hem mirat **de cap a peus**. Quan hom reflexiona molt el que fa, va **amb peus de plom**, i si ho fa malament, **ho ha fet amb els peus**. Amb els peus pedalegem, cosim a màquina, els necessitem per portar un cotxe. Ens alguns oficis s'ha de caminar molt: carter, repartidor... En temps de verema encara hi ha llocs que trepitgen els raïms amb els peus per tal de treure'n vi.

Caminar molt ens cansa; ens calen cotxes, carros, trens, tramvies, autobusos, metros, avions. Usem ascensors per reemplaçar les escales, quan hi ha neu anem amb es-

quís o trineus, amb telecadires i aeris. Pel desert s'hi va amb camells, per l'aire amb globus o avions, pel mar o riu amb vaixells o raïcs, o caiacs...

Els peus són molt útils i els hem de protegir amb sabates, botes, mitjons...

Hem de caminar bé i saber romandre dempeus o asseguts com cal.

Qui té peus? Els homes. Els animals tenen peülles. Les plantes, les pedres i totes les coses no tenen peus i no es poden moure necessiten que nosaltres les canviem de lloc...

Els nostres poetes han parlat moltes vegades dels peus. Costa triar un petit poema... Va, aquí en teniu un de **Guerau de Liost**, extret del recull "les petites coses"

Corda

Volta la corda
salten les nenes
branden els braços
riuen les cares
ballen els peus.
Volta la corda.
Visca el jovent!

Lliçó de Gramàtica

Adjectius numerals

A l'adjectiu determinatiu que indica una quantitat exacta, li diem **cardinal**.

Quan indica ordre, li diem **ordinal** (1r= primer o primera, 5è= cinquè o cinquena...)

Com s'escriuen?

Atenció! Usem **guionets** entre les **unitats** i les **centenes** (exemple: quatre-cents) entre les **desenes** i les **unitats** (exemple: quaranta-set)

És bo recordar el mot **D-U-C** (desenes-unitats-centenes)

0 zero

1 u (un, una)

2 dos (dues)

3 tres

4 quatre

5 cinc

6 sis

7 set

8 vuit

9 nou

10 deu

11 onze

12 dotze

13 tretze

14 catorze

15 quinze

16 setze

17 disset

18 divuit

19 dinou

20 vint

21 vint-i-un, una

22 vint-i-dos, dues

23 vint-i-tres

...

30 trenta

31 trenta-un, una

RACONET INFANTIL

...	102 cent dos, dues	2 000 dos (dues) mil	<p>La forma un es redueix a u: <i>el nombre u, ha dit u?</i> I també quan indica ordre: <i>el quilòmetre u; el dia trenta-u</i> de... <i>He quedat el trenta-dos de la cursa...</i> (en aquest cas no prenen mai la forma femenina)</p> <p><i>La fila u (la fila primera) L'habitació tres-cents quatre. La pàgina dos</i> (la pàgina segona)...</p> <p>Amb article, poden substantivar-se: <i>els anys vint...</i> la dècada dels vuitanta...</p>
40 quaranta	...	3 000 tres mil	
50 cinquanta	200 dos-cents, dues-cents	...	
60 seixanta	300 tres-cents, centes	1 000 000 un milió	
70 setanta	...	2 000 000 dos milions	
80 vuitanta	1 000 000 000 un bilió	...	
90 noranta	...	1 000 000 000 000 un trilió	
100 cent	1 000 mil	...	
101 cent u, un, una			

Dora Serra

Màgia

Imperdibles i boletes de colors

Coneixes el clàssic joc dels tres imperdibles que duen enfilada una boleta d'un color cadascuna? No, bé, te l'explico una mica.

Es tenen tres imperdibles amb una boleta de color diferent a cadascun, o bé, un tros de "celo" de diferents colors posat en la part de l'imperdible que no s'obre.

Un espectador te'n dóna un i es guarda els altres a la mà sense que tu els vegis, així com tampoc veus el que t'ha donat, ja que tens les mans a l'esquena. Tu només pel tacte, esbrines de quin color és la boleta, o la cinta adhesiva de l'imperdible. Els meus estan fets amb unes boletes de fer collarets de les meves filles.

Secret: res de tan simple, però com que jo no ho he vist a cap lloc, em prenc l'atreviment d'explicar-lo.

Els imperdibles duen una llengüeta al centre de la tanca. Doncs, bé, ell el que va fer va ser desplaçar aquesta llengüeta en un cap a la dreta, en l'altre cap a l'esquerra i en el tercer deixar-la en el lloc original. Amb això s'aconsegueix:

- Que el que no s'ha manipulat, pugui obrir-se i tancar-se, pels dos costats.
- Un altre només es pot obrir per un costat, suposem (dret). Tenint-lo a l'esquena serà per la part interior.
- I el tercer només per un costat, en aquest cas (esquerra). Aquest a l'esquena, serà per la part de fora.

Això pot semblar confús, la millor manera d'aprendre-ho és experimentant-ho i veureu que no és tan complicat com pugui semblar.

Si al que s'obre només per la dreta li poses el color verd, al que s'obre per l'esquerra el vermell (llums de navegació), i al tercer el que tu vulguis, et pot ser molt fàcil de recordar per associació d'idees.

Si teniu dubtes, escriuiu-me, aquest no és fàcil de descriure. Si puc quedo un momentet amb vosaltres, o m'apropo als Lluïços i us l'explico. fhomar@xtec.cat

Ferràn Homar

Santa Eulàlia (12 de febrer)

Patrona i filla de Barcelona que vivia a Sarrià on ara se'n diu *desert de Santa Eulàlia*. És interminable el nombre d'històries o llegendes que s'atribueixen a santa Eulàlia, per això a la ciutat trobem repetit el seu nom amb fets que ens la recorden: l'emperador Dioclecià la va fer tancar a la presó del seu palau, al capdavant del carrer del Call (*la Volta de Santa Eulàlia*). Martiritzada fins a tretze vegades (l'edat de la santa): posada dins d'una bóta amb vidres i pedres cantelludes i arrossegada per *la Baixada de Santa Eulàlia*. Tancada en un corral ple de puces (*el carrer de les Puces*); portada al suplici nua: una forta nevada la va cobrir. Per fi la maten clavada en una creu en forma de **X** i de la seva boca en surt un colom. Enterrada d'amagat, fora muralles, en un lloc secret i durant segles en perden el rastre. En temps relativament moderns es troba el sepulcre i es vol traslladar el cos a la Catedral, però on hi havia la plaça del Forment o del Blat, a tocar de Santa Maria del Mar es fa pesant l'urna, l'obren i s'adonen que a la santa li manca un dit que un canonge havia robat per tenir una relíquia. Retornat el dit a l'urna, la comitiva pot avançar sense esforç fins a la Catedral. La plaça se'n diu de l'Àngel en remembrança d'aquest fet prodigiós.

Les velles bugaderes barcelonines i potser més encara les rentadores, veneraven Santa Eulàlia per patrona, perquè tota la roba sortís neta i blanca com un glop de llet.

Hom creu que el dia d'avui és el millor per a sembrar patates:

Per Santa Eulàlia sembra les patates.

El sol de Santa Eulàlia empeny la parra.

Santa Eulàlia assolellada, collita de vi assegurada.

Per Santa Eulàlia volta la poma;

si veus una poma ací i una poma allà,

torna-te'n a casa, que any de pomes serà.

Qui sembra per Santa Eulàlia, bon gra i bona palla.

Per Santa Eulàlia es tallen les canyes.

Per Santa Eulàlia el temps canvia.

1286-L'infant Jaume, fill de Pere II el Gran de Catalunya-Aragó, és coronat rei de Sicília.

1873-Proclamació de la I República Espanyola, amb el barceloní Estanislau Figueras com a president. La República va durar fins al gener del 1874.

1951-El xa de Pèrsia, Reza Pahlevi, es casa amb la princesa d'origen alemany Soraia Sfan-diari.

1953-Un tractat entre la Gran Bretanya i Egipte ratifica la independència del Sudan.

1961-L'URSS envia una sonda al planeta Venus.

1979-L'aiatol·là Ruhol·la Khomeini pren el poder absolut a l'Iran, després de l'enderrocament del xa Reza Pahlevi, i proclama la República Islàmica.

1990-El COI ratifica Moscú com a seu dels Jocs Olímpics.

2004-Una parella d'ancianes lesbianes de San Francisco (Califòrnia) celebra la primera boda gai als EUA.

Llegit als Diaris...

Llegit als diaris durant els mesos de novembre i desembre de 2013, i gener i febrer de 2014:

Novembre de 2013

Adéu al setrill. El govern estatal mana que l'oli a les

taules de bars i restaurants sigui en envasos d'un sol ús.

La torre Agbar es convertirà en un hotel de luxe. El propietari de edifici d'oficines, el grup Aigües de Barcelona, ha arribat a un acord amb el fons d'inversió Emin Capital, amb seu a

Barcelona, per vendre-li l'immoble per 250 milions d'euros.

Desembre de 2013

Rendits davant Mandela
L'expresident sud-africà rep un reconeixement unànime al seu país i arreu del món.

Mor Nelson Mandela, als 95 anys, primer president negre i artífex de la pau i la reconciliació al país després de dècades de segregació racial. Mentre alguns sud-africans celebraven el llegat de Madiba –com se'l conei-

xia familiarment– amb cànctics i danses, d'altres expressaven obertament el temor que la desaparició de l'heroi *antiapartheid* faci el país més vulnerable i tornin les tensions socials i racials.

El tren més esperat. Els TAV directes entre Barcelona i París comencen a circular, 25 anys després que la línia fos declarada prioritària el 1988.

Els trens d'alta velocitat directes entre Barcelona i París comencen a circular, uns combois que permetran fer el trajecte en sis hores i vint minuts. Durant anys la data fixada perquè l'alta velocitat connectés Catalunya amb Europa va ser el 2004.

Era la primera data promesa per l'Estat espanyol, que després va passar a ser el 2006, més tard el 2008 i finalment el 2012.

L'últim Nadal de joguines Monforte. La històrica botiga del barri Gòtic barceloní tan-

ca després de més de 170 anys. Els actuals gestors no poden fer front al nou lloguer del local fruit de l'aplicació de la llei d'arrendaments urbans.

Per primera vegada a la història, un ésser humà viu amb un cor 100% artificial i autònom. Concretament des del 18 de desembre, quan un equip de metges de l'hospital Georges Pompidou de París va operar un home amb insuficiència cardíaca terminal. "L'aparell imita totalment un cor humà, amb dos ventricles que mouen la sang com ho faria un cor, amb sensors per accelerar-lo i desaccelerar-lo, augmentar-ne la cadència i disminuir-la. No té res a veure amb una bomba mecànica, ja que quan el malalt dorm, disminueix, i quan puja escales, s'accelera". El cor artificial disposa d'una sèrie de sensors electrònics i d'un sistema electromecànic que detecta la posició del pacient, i la pressió venosa i arterial lligada a la seva activitat, fet que permet que s'adapti a cada moment. A més, serà capaç de bombar sang 35 milions de vegades l'any i està format per components biològics que redueixen el risc de rebuig.

Mor Claudio Abbado, als 80 anys a Bolonya qui era potser el director d'orquestra més excels del panorama actual.

Febrer de 2014

El gran telescopi submarí.

Quan s'instal·li, en un lloc del fons del Mediterrani que encara s'ha de determinar, el *KM3Net* esdevindrà una de les principals eines científiques del moment en el camp de la física de partícules. Aquest telescopi de neutrins serà una obra colossal, superarà en altura el Burj Khalifa de Dubai (l'edifici més alt del món). La Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) participa en la seva construcció. Al contrari que la majoria de telescopis astronòmics, aquest aparell no estarà orientat cap a l'espai, sinó cap al fons marí. El seu objectiu serà captar els neutrins –unes partícules elementals que provenen dels forats negres i l'energia fosca–, que es poden detectar en el moment que creuen l'escorça terrestre i entren en contacte amb l'aigua, ja que emeten un lleu centelleig. El *KM3Net* tindrà un quilòmetre cúbic de cables ancorats al terra i tibats per boies amb milers de sensors. En la foscor dels 4 o 5 quilòmetres de fondària on es trobarà, no només captarà les petites emissions de llum dels neutrins, sinó també els sons del mar –dels quals també es podrà extreure el so dels neutrins– i altres paràmetres que permetran avançar en diversos camps.

ETA inicia el desarmament. Els verificadors internacionals certifiquen que l'organització ha posat "fora d'ús operatiu" una part del seu arsenal.

Kíev viu una jornada sagrant, ja que es van reiniciar els enfrontaments entre la

policia i els manifestants que exigeixen la dimissió del president, Víktor Ianukóvitx, i la convocatòria d'eleccions anticipades com a única via per sortir de la crisi política que viu el país.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

Galeria fotogràfica

FOTOGRAFIES: DORA SERRA